

ningsejere indføres en slags økonomisk incitamentstruktur, der jo skal sikre, at der er incitamenter til at behandle dyrene ordentligt.

Jeg vil godt sige, at der i lovforslaget er et enkelt punkt, som vi i Venstre er en smule bekymrede over, og det er nemlig det om, hvem der får den adgang, som ellers kun dyrlægen har haft, til landmandens ejendom. Derfor er vi også glade for at se, at der er en uddybning og præcisering af det i bemærkningerne til lovforslaget, og vi ser selvfølgelig også frem til under den kommende udvalgsbehandling at få yderligere uddybet, hvilke fagpersoner der skal have den her bemyndigelse.

Helt overordnet vil jeg gerne slutte af med at sige, at de ændringer, der er i L 162, er fornuftige og velbegrundede præciseringer, som jeg håber et bredt flertal i Folketinget vil kunne bakke op, det kan vi i hvert fald i Venstre.

Vi støtter L 162.

Kl. 17:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Benny Engelbrecht som ordfører.

Der må godt tales i mobiltelefon, men det skal foregå sådan, at man ikke bliver forstyrret på talerstolen.

Hr. Benny Engelbrecht:

Kl. 17:17

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Tak hr. formand.

Med de foreslåede ændringer af dyreværnsloven plus tre andre veterinærlove har regeringen formuleret nogle af de ændringer, den blev enig med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om i veterinærforliget fra august 2008.

Det skal slås fast fra begyndelsen, at regeringen har gjort den danske dyrevelfærd til genstand for hyppige og konsekvente besparelser, hvilket afspejler sig i, at den ene fødevareskandale har afløst den anden. Nu er der i øvrigt igen konstateret slinger i valsen i fødevarerpolitikken, idet vi i slutningen af marts har oplevet, at 40 medarbejdere – åbenbart primært dyrlæger og kontrollører – er indstillet til fyring i Fødevarerstyrelsen. Regeringen har forsøgt at rette en smule op på den sørgelige tingenes tilstand med det nyeste veterinærforlig, men forbedringerne er så beskedne, at vi ikke kan støtte aftalen og de heraf følgende forslag til ændring af lovene.

I korte træk vil ministeren lade teknikere udføre såkaldte velfærdskontroller, herunder undersøge konkrete dokumenter og udtage prøver

fra dyr, og endvidere vil ministeren give tilsynsmyndighederne ret til at påbyde, at dyreværnslovgivningen bliver overholdt. I korte træk forholder det sig sådan, at når det går højest, får landmændene besøg hvert 20. år af en offentlig dyrlæge, som skal undersøge dyrevelfærdens tilstand, og det er bestemt ikke tilstrækkeligt, i betragtning af at 174.000 søer døde eller blev aflivet i 2008 – 174.000!

Især volder situationen med søernes evindelige skulderyr problemer, men desværre har vi set myndighederne tabe retssager om disse skulderyr, fordi der ikke har været tilstrækkelig dokumentation. En hel stribe ulovlige dyretransporter er også blevet konstateret ved mediernes indgriben, men uden at der er blevet fældet dom over de skyldige. Det er således et område, som den borgerlige retspolitik med nultolerance over for alt mellem himmel og jord aldrig nogen sinde er nået ud til, og altså synes der ikke at være nogen større sammenhæng mellem mål og midler. Det er også blevet fastslået i en stor COWI-rapport, som rummer en knusende kritik af håndteringen af dyrevelfærdsområdet.

Hvad vi har behov for i stedet for de få og underordnede ændringer i dette lovforslag er, at ministeren erkender problemerne. Vi efterlyser forståelse for, at der bliver afsat de nødvendige ressourcer, så der i hvert fald som minimum bliver aflagt dyrevelfærdsbesøg i staldene hvert 10. år, og derfor støtter vi også dyrlægeforeningens forslag om at tilføre flere ressourcer, nemlig 40 mio. kr. om året til ekstra mandskab og opdatering af it-systemerne i de kommende 4 år, dvs. 160 mio. kr.

Vi har ikke tiltro til, at den foreslåede teknikermodel vil medføre fordele i form af en bedre faglighed på dyrevelfærdsområdet – tværtimod – og vi kan derfor ikke støtte forslagene, fordi de endnu en gang svigter produktionsdyrene i staldene. Vi ser derimod med større sympati på de forslag, ministeren har fremsat på grundlag af arbejdsgruppen om cirkusdyr, om forbud mod f.eks. elhalsbånd samt udstilling af ørekuperede hunde, men uanset at vi ikke deltager i fødevareraftalen, vil vi dog have yderligere oplysninger om konsekvenserne, især de økonomiske, af at lade fødevareregionerne overtage tilsynet med de zoologiske haver m.v.

Er det endnu et eksempel på, at fødevareregionerne pålægges yderligere byrder uden at få tilført de fornødne midler, og er det endnu et eksempel på, at regeringen igen vil have mere af et eller andet for pengene? Man burde allerede nu